

U kovčegu zlatnome

U kovčegu zlatnome, sijevnula je iskra
Rasplamsala se istina nebesko bistra
Spustilo se svjetlo, savršena punina
Cijeli svijet kao snijeg prekrila je čista bjelina

U kovčegu zlatnome, u majčinome krilu
Začelo se dijete, podarilo čovjeku svu milost milu
To dijete, Isus, nije od ovoga svijeta,
rođeno je od Marije nebeskoga cvijeta

Cvijeta koji u sebi, kao sjajna škrinja
Nosi slatki miris, Boga koji ljubavlju tinja
I tinja i ne gasi se
I tinja i plamti i bukti
I tinja gorućom željom
Za čovjekovom škrinjom, intimnom dubinom
U kojoj leži srce ispaćeno, tamom grijeha porobljeno

I tinja i ne gasi se
I tinja i plamti i bukti
I tinja gorućom željom
Namjesto na hladnome i mrtvom kamenu
upisati zakon, u čovjekovom srcu, u ljubavi znamenu

I tinja i ne gasi se
I tinja i plamti i bukti
I tinja gorućom željom
Kako bi i moga bića središte,
Malenu, drvenu i istrošenu škrinju
Pozlatio i učinio od nje ljubavi buktinju

Te bi dva užarena srca
Vatrom Duha Svetoga
I tinjala i plamčela i buktjela
I nikad se ne bi ugasila

Valentin Lešić